

З а б ѣ л ѣ ж в. Прѣдмѣти-ти бывать : одуше-
влени, като: чловѣкъ, птица и пр. неодушевлени,
като: дрьво, камыкъ и пр. и отвлѣчени, като:
мѣдрость, дабриня и пр.

25. Сѣществителны-ты имена бывать
собственны и нарицателны.

26. Собственно имя е, кое-то ся дава
на единъ прѣдмѣтъ за да ся распознае отъ
другы-ты, что сѣ отъ сѣщій видъ; като:
Соянъ, Трьново, Дунавъ и пр.

27. Наричателно е това, съ което ся
показва обще за всички прѣдмѣты, что
сѣ отъ единъ видъ; на пр. чловѣкъ, градъ,
рѣка.

28. Между нарицателны-ты имена има:

а) Събирателны, кои-то съ една рѣчь
по казвать много прѣдмѣты отъ единъ видъ,
сѣбраны вкупъ; като: народъ, стадо, сганъ,
гробище.

б) Умалителны, кои-то показвать прѣд-
мѣты-ты смалены и по-малкы отъ колко-
то что сѣ; на пр. рѣчица, столче, крѣстецъ.

в) Увеличителны, кои-то показвать прѣд-
мѣты-ты на-голѣмо или по-голѣмы отъ
колко-то имъ е сѣща-тъ голѣмина; като:
градище, бабище и пр.

29. Сѣществителны-ты имена имать
три свойства, сирѣчь измѣдвать ся по родъ,
число и падежъ.